॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ साचसचतौ धर्माधर्मौनत्यजतोधर्माधर्मैकसंश्रयौ प्रार्थितावपिपित्राद्यैःकर्णदुर्योधनाविवेतिकृत्स्नाख्यायिकातात्पर्यं ॥ २७॥ इ०उ०नै०भा०षट्चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ॥ ७ ॥ आगम्येति पांडवानांपुरइतिशेषः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ नागपुरंहास्तिनपुरं ॥ ५ ॥ पथ्यंन्यायोपेतं हितंउभयत्रजयावहं ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ कुरुमुख्ययोःभी

इतिकर्णवचःश्रुत्वाकुंतीदुःखात्प्रवेपती ॥ उवाचपुत्रमाश्लिष्यकर्णंधैर्यादकंपनं ॥ २४॥ एवंवैभाव्यमेतेनक्षयंयास्यंतिकौरवाः॥ यथात्वंभाषसेकर्णदैवंतुबलवत्तरं॥ २५॥ त्वयाचतुर्णांभ्रातॄणामभयंशत्रुकर्शन ॥ दत्तंतत्प्रतिजानीहिसंगरप्रतिमोचनं ॥ २६॥ अनामयंस्वस्तिचेतिपृथाथोकर्णमब्रवीत्॥ तांकर्णोथतथेत्युक्त्वाततस्तौजग्मतुःपृथक्॥ २७॥ इतिश्रीम०उद्यो०भगवद्यानपर्वणिकुंतीकर्णसमागमेषट्चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः॥ १४६॥ ॥ ७॥ वैशंपायनउवाच आगम्यहास्तिनपुरादुपप्लव्यमरिंदमः॥ पांडवानांयथावृत्तंकेशवःसर्वमुक्तवान्॥ १॥ संभाष्यसुचिरंकालंमंत्रयित्वापुनःपुनः॥ स्वमेवभवनंशौरिर्विश्रामार्थंजगामह ॥ २ ॥ विसृज्यसर्वान्नृपतीन्विराटप्रमुखांस्तदा ॥ पांडवाभ्रातरःपंचभानावस्तंगतेसति ॥ ३ ॥ संध्यामुपास्यध्यायंतस्तमेवगतमानसाः॥ आनाय्यकृष्णंदाशार्हंपुनर्मंत्रममंत्रयन् ॥ ४ ॥ युधिष्ठिरउवाच त्वयानागपुरंगत्वासभायांधृतराष्ट्रजः॥ किमुक्तःपुंडरीकाक्षतन्नःशंसितुमर्हसि॥ ५॥ वासुदेवउवाच मयानागपुरंगत्वासभायांधृतराष्ट्रजः॥ तथ्यंपथ्यंहितंचोक्तोनचगृह्णातिदुर्मतिः॥ ६॥ युधिष्ठिरउवाच तस्मिन्नुत्पथमापन्नेकुरुवृद्धःपितामहः॥ किमुक्तवान्हृषीकेशदुर्योधनममर्षणं॥ ७॥ आचार्योवामहाभागभारद्वाजःकिमब्रवीत्॥ पितरौधृतराष्ट्रस्तंगांधारीवाकिमब्रवीत्॥ ८॥ पितायवीयानस्माकंक्षत्ताधर्मविदांवरः॥ पुत्रशोकाभिसंतप्तःकिमाहधृतराष्ट्रजं॥ ९॥ किंचसर्वेनृपतयःसभायांयेसमासते॥ उक्तवंतोयथात्वंतद्ब्रूहित्वंजनार्दन॥ १०॥ उक्तवान्हिभवान्सर्ववचनंकुरुमुख्ययोः॥ धार्तराष्ट्रस्यतेषांहिवचनंकुरुसंसदि॥ ११॥ कामलोभाभिभूतस्यमंदस्यप्राज्ञमानिनः॥ अप्रियंहृदयेमत्यंतन्नतिष्ठतिकेशव॥ १२॥ तेषांवाक्यानिगोविंदश्रोतुमिच्छाम्यहंविभो॥ यथाचनाभिपद्येतकालस्तातथाकुरु॥ भवान्हिनोगतिःकृष्णभवान्नाथोभवान्गुरुः॥ १३॥ वासुदेवउवाच शृणुराजन्यथावाक्यमुक्तोराजासुयोधनः॥ मध्येकुरूणांराजेंद्रसभायांतन्निबोधमे॥ १४॥ मयाविश्रावितेवाक्येजहासधृतराष्ट्रजः॥ अथभीष्मःसुसंक्रुद्धइदंवचनमब्रवीत्॥ १५॥ दुर्योधननिबोधेदंकुलार्थंयद्ब्रवीमिते॥ तच्छ्रुत्वाराजशार्दूलस्वकुलस्यहितंकुरु॥ १६॥

ष्मधृतराष्ट्रयोः तेषांराज्ञांचवचनं यच्चभवानुक्तवान्वचनंमह्यंमदर्थंतत्सर्वंधार्तराष्ट्रस्यहृदयेनतिष्ठतीतिद्वयोःसंबंधः ॥ ११ ॥ १२ ॥ नाभिपद्येतनातिक्रामेत नोऽस्माकं ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

Digitized by Google